

SỞ GIÁO DỤC VÀ ĐÀO TẠO HÀ NỘI
CỤM TRƯỜNG THPT
HOÀN KIẾM – HAI BÀ TRUNG

(Đề kiểm tra có 02 trang)

ĐỀ THI THỬ TỐT NGHIỆP THPT NĂM 2023

Bài thi: NGŨ VĂN

Thời gian làm bài: 120 phút, không kể thời gian phát đề

Họ, tên thí sinh:.....Số báo danh:.....

I. ĐỌC HIỂU (3,0 điểm).

Đọc văn bản:

MÙA HẠ

Xuân Quỳnh

Đó là mùa của những tiếng chim reo
Trời xanh biếc, nắng tràn trên khắp ngả
Đất thành cây, mật trào lên vị quả
Bước chân người bỗng mở những đường đi

Đó là mùa không thể giấu che
Cả vạn vật đều phơi trần dưới nắng
Biển xanh thẳm, cánh buồm lồng lộng trắng
Từ những miền cay đắng hoá thành thơ.

Đó là mùa của những ước mơ
Những dự vọng muôn đời không xiết kể
Gió bão hoà, mưa thành sông thành bể
Một thoáng nhìn có thể hoá tình yêu

Đó là mùa của những buổi chiều
Cánh diều giấy nghiêng vòm trời cao vút
Tiếng dế thức suốt đêm dài oi bức
Tiếng cuốc dồn thúc giục nắng đang trưa

Mùa hạ của tôi, mùa hạ đã đi chưa
Ôi tuổi trẻ bao khát khao còn, hết?
Mà mặt đất màu xanh là vẫn biển
Quả ngọt ngào thắm thiết vẫn màu hoa.

(Thơ Xuân Quỳnh, Kiều Văn chủ biên, NXB Đồng Nai, 1997)

Thực hiện các yêu cầu sau:

Câu 1. Tìm những từ ngữ, hình ảnh miêu tả thiên nhiên mùa hạ trong văn bản trên.

Câu 2. Hình ảnh mùa hạ trong bài thơ tượng trưng cho điều gì?

Câu 3. Hãy nêu cảm nhận của anh/chị về sự đặc sắc trong cách dùng từ ngữ của tác giả ở những dòng thơ sau:

*Cánh diều giấy nghiêng vòm trời cao vút
Tiếng dế thức suốt đêm dài oi bức*

Tiếng cuốc đồn thúc giục nắng đang trưa

Câu 4. Khổ thơ dưới đây gọi cho anh/chị nghĩ về điều gì? Vì sao?

Mùa hạ của tôi, mùa hạ đã đi chưa

Ôi tuổi trẻ bao khát khao còn, hết?

Mà mặt đất màu xanh là vẫn biển

Quả ngọt ngào thắm thiết vẫn màu hoa.

Phần II. LÀM VĂN (7,0 điểm)

Câu 1 (2,0 điểm)

Từ nội dung đoạn trích ở phần Đọc hiểu, anh/chị hãy viết một đoạn văn (*khoảng 200 chữ*) trình bày suy nghĩ của bản thân về *khát vọng mở đường* của tuổi trẻ hôm nay.

Câu 2. (5,0 điểm)

“Thuyền tôi trôi trên Sông Đà. Cảnh ven sông ở đây lặng tờ. Hình như từ đời Lí đời Trần đời Lê, quãng sông này cũng lặng tờ đến thế mà thôi. Thuyền tôi trôi qua một nương ngô nhú lên mấy lá ngô non đầu mùa. Mà tịnh không một bóng người. Cỏ gianh đồi núi đang ra những nõn búp. Một đàn hươu cúi đầu ngón búp cỏ gianh đẫm sương đêm. Bờ sông hoang dại như một bờ tiền sử. Bờ sông hồn nhiên như một nỗi niềm cổ tích tuổi xưa. Chao ôi, thấy thèm được giạt mình vì một tiếng còi xúp- lê của một chuyến xe lửa đầu tiên đường sắt Phú Thọ- Yên Bái- Lai Châu. Con hươu thơ ngộ ngẩng đầu nhung khỏi áng cỏ sương, chăm chăm nhìn tôi lừ lừ trôi trên một mũi đò. Hươu vênh tai, nhìn tôi không chớp mắt mà như hỏi tôi bằng cái tiếng nói riêng của con vật lành: “Hỡi ông khách Sông Đà, có phải ông cũng vừa nghe thấy có một tiếng còi sương?”. Đàn cá dầm xanh quây vọt lên mặt sông bụng trắng như bạc rơi thoi. Tiếng cá đập nước sông đuổi mắt đàn hươu vọt biển. Thuyền tôi trôi trên “Dải Sông Đà bọt nước lành- Bao nhiêu cảnh bấy nhiêu tình” của “một người tình nhân chưa quen biết” (Tản Đà). Dòng sông quãng này lững lờ như nhớ thương những hòn đá thác xa xôi để lại trên thượng nguồn Tây Bắc. Và con sông như đang lắng nghe những giọng nói êm êm của người xuôi, và con sông đang trôi những con đò mình nở chạy buồm vải nó khác hẳn những con đò đuôi én thắt mình dây cổ điển trên dòng trên.”

(Trích *Người lái đò Sông Đà*, Ngữ văn 12, Tập một, NXB Giáo dục Việt Nam, 2012, tr.191-192)

Hãy viết bài văn nghị luận trình bày cảm nhận của anh/chị về vẻ đẹp trữ tình của hình tượng Sông Đà trong đoạn trích trên; từ đó, nêu nhận xét về tình cảm của nhà văn Nguyễn Tuân dành cho thiên nhiên Tây Bắc.

*******Hết*******

Thí sinh không được sử dụng tài liệu. Giám thị không giải thích gì thêm.